

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.VI.21.565/2009/5.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Horváth Andrea ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. felpereseknek a 3. számú Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Hernesz Csaba ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen szerződéstől való elállás jogellenességének a megállapítása iránt a Somogy Megyei Bíróságon 23.P.20.368/2008. szám alatt indult és másodfokon a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.023/2009/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg - 15 napon belül - az alpereseknek 62 500 (hatvankettőezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint felhívásra az állam részére 480 000 (négy száznyolcvanezer) forint le nem rótt felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s :

A 2004. június 3. napján létrejött adásvételi előszerződés szerint a felperesek 5 400 000 forintban megállapított vételáron meg kívánták vásárolni az I.r. alperes tulajdonát képező k.-i .../A/3. hrsz. alatti ingatlant. A szerződés értelmében a vételárat úgy vállalták megfizetni, hogy az ingatlant terhelő OTP Jelzálogbank Rt. felé fennálló hitel havi törlesztő részleteit utalják át az eladó részére. A hitelt csak a vevők voltak kötelesek törleszteni azzal, hogy ha ennek nem tesznek eleget, a felmondásból származó jogkövetkezmények kizárólagos viselésére kötelesek. Rendelkeztek arról, hogy a vevők jogosultak az egyösszegű tehermentesítésre is, ez esetben a felek haladéktalanul végleges adásvételi szerződést kötnek, amelyben az eladó a teljes vételár megfizetését elismeri.

A 2006. február 15. napján megkötött adásvételi előszerződés alapján a felperesek 4 000 000 forintért meg kívánták venni a II.r. alperes tulajdonában álló k.-i .../A/2. hrsz. alatti ingatlant, a vételárból ekkor 200 000 forintot fizettek ki. A hátralékot 2007. március 15-ig 200 000 forint, 2008. március 15-ig 200 000 forint, 2009. március 15-ig 1 700 000 forint és 2010. március 15-ig 1 700 000 forint összegű részletekben vállalták megfizetni. Az ingatlan a .../A/3. hrsz. alatti ingatlannal együtt az OTP Jelzálogbank Rt. felé fennálló kölcsön fedezetéül szolgált, ezért megállapodtak abban, hogy a végleges szerződés megkötése a vevők arra az ingatlanra kötött szerződésben vállalt kötelezettségének a teljesítésétől függ.

2006. február 15-én a felperesek megvették az I.r. alperes tulajdonát képező és a II.r. alperes haszonélvezetével terhelt k.-i .../A/1. hrsz. alatti ingatlant is 8 000 000 forint vételáron, amelyből a szerződés aláírásakor 1 800 000 forint foglalót fizettek ki. A hátralékos vételárból a vevők 2007. március 15-ig 1 800 000 forint, 2008. március 15-ig 1 800 000 forint, 2009. március 15-ig 1 300 000 forint és 2010. március 15-ig 1 300 000 forint részletet voltak kötelesek megfizetni. Tizenöt napot meghaladó késedelmük esetén az eladó jogosult volt a szerződéstől egyoldalú nyilatkozattal elállni.

A felperesek 2007. március 15-én a .../A/1. hrsz. alatti ingatlan vételárára 1 700 000 forintot fizettek ki, 2004. július 8-tól 2007. május 8-ig törlesztették, összesen 1 804 655 forint összegben a .../A/3-as hrsz. alatti ingatlant terhelő kölcsönt, majd 2007. május 15-én egyösszegű 4 775 500 forint kifizetésével az ingatlant tehermentesítették.

A felperesek kezdeményezésére ezt követően a felek megállapodtak abban, hogy a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlanra addig kifizetett 3 500 000 forintot a .../A/2. hrsz. alatti lakás vételárában számolják el, amely ezzel és az alperesek részére átadott fagylaltgépek értékével teljes egészében kiegyenlítésre került. Megállapodásuknak megfelelően 2007. május 21. napján a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanokra megkötötték a végleges adásvételi szerződéseket, amelyekben az eladók a teljes vételár kifizetését elismerték és hozzájárultak a vevők tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez. Szóban megállapodtak abban is, hogy a felperesek a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlan vételára vonatkozásában fennálló tartozásukat mielőbb rendezik. Ezen kötelezettségüknek azonban a felperesek - ismételt szóbeli felhívások ellenére - nem tettek eleget, ezért az alperesek 2008. február 7. napján azzal az indokkal, hogy a szerződés szerint esedékes vételárrészt nem kapták meg, az adásvételi szerződéstől elálltak.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg az elállás jogellenes voltát, mert fizetési késedelembe nem estek és az elállást megelőzően teljesítésre nem szólították fel őket. 2008. februárjában jelezték az I.r. alperesnek, hogy a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlant tehermentesítsék és ilyen módon a hátralékos vételárat kifizetik. Az eladó ettől elzárkózott és vitatta a korábbi teljesítéseket is azzal, hogy a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanokkal kapcsolatos kötelezettségeiket akarta az ezen jogügylet kapcsán fizetett vételárba elszámolni. Előadták, hogy a .../A/3-as hrsz. alatti ingatlan vételára 5 400 000 forint volt és nem az azt terhelő hitel összege. Kifizettek a tartozásra részletekben 1 804 655 forintot és egyösszegben 4 775 500 forintot, valamint a .../A/2-es hrsz. alatti ingatlanra 200 000 forintot, majd 2006. július 17-én 350 000 forintot és 2006. december 4-én 1 860 000 forintot teljesítettek - az I.r. alperes kérésére - a Z. Kkt. részére. Ezáltal a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanok vételárát teljes egészében kifizették, mert a különbözetet az alperesek részére átadott fagylaltgépek 700 000 forintos vételára fedezte. Kérték továbbá javukra teljesítésként elszámolni a 2004. augusztus 4-én az I.r. alperessel és a perben nem álló V. Gy.-vel kötött - ingatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló - előszerződés alapján már kifizetett 2 000 000 forintot.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a .../A/3-as hrsz. alatti ingatlan vételára az azt terhelő hitel összege volt, amely kifizetésre is került, míg a .../A/2. hrsz. alattira a 200 000 forinton felül további kifizetés nem történt. A felperesek kérelmére - abból a célból, hogy hitelt vehessenek fel - a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlanra kifizetett 3 500 000 forintot a .../A/2. hrsz. alatti törlesztésére számolták el és a végleges szerződést meg is kötötték. Ezt követően azonban a felperesek a vételárhátralékot többszöri felszólítás ellenére nem pótolták, ezért a szerződéstől elálltak. A felperesek a Z. Kkt. részére nem teljesítettek befizetéseket, és nem számolható el ezekben a jogviszonyokban teljesítésként a 2004. augusztus 4-i előszerződés alapján fizetett összeg sem.

A II.r. alperes viszontkeresetében a .../A/2. hrsz. alatti ingatlan vételárából még fennálló 300 000 forint hátralék megfizetésére kérte kötelezni a felpereseket, továbbá az alperesek kérték, hogy a kereset elutasítása esetén a felperesek javára a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlanra bejegyzett jogosultság törlésre kerüljön.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította az alperesek elállása jogellenességét, míg a II.r. alperes viszontkeresetét elutasította. Kötelezte az alpereseket a felperesek részére 200 000 forint

perkölttség, míg az I.r. alperest az állam részére 480 000 forint illeték megfizetésére.

Az ítélet indokolása szerint a felperesek igazolni tudták, hogy a .../A/3-as hrsz. alatti ingatlan vételárára részletekben 1 804 655 forintot, míg egyösszegben 4 775 500 forintot fizettek ki, de nem igazolták azt, hogy kifizetések meghaladták volna annak ellenértékét és ezért a különbözet a .../A/2-es hrsz. alatti ingatlan árába lenne elszámolható. A .../A/2-es hrsz. alatti ingatlan vonatkozásában 200 000 forint került kifizetésre, mert a felperesek által állított 350 000 forintot és 1 860 000 forintot a befizetésről kiállított igazolószelvény szerint nem ők, hanem V. Gy. és az I.r. alperes fizették be, és az ha az igazolások a felperesek birtokába kerültek, a részükről történt teljesítést még nem igazolja.

Nem volt elszámolható a .../A/2-es hrsz. alatti ingatlan vételárába az a 2 000 000 forint sem, amelyet a 2004. augusztus 4-i előszerződés alapján közös tulajdon megszüntetésére tekintettel fizettek ki az I.r. alperes és V. Gy. részére. Ennek az ingatlannak az eladója a II.r. alperes volt és a vele kötött adásvételt jóval megelőző szerződés alapján történt teljesítést nem lehet egyoldalúan, egy másik szerződésre elszámolni.

Megállapítható volt a tanúvallomások és az alperesek 2007. május 21-i nyilatkozata alapján - amely szerint a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanok vételára teljes egészében kifizetésre került - az is, hogy a felek szóbeli megállapodása szerint a .../A/1. hrsz. alatti ingatlanra kifizetett összegeket a .../A/2-es hrsz. alatti ingatlan vételárára számolták el. Ennek folytán nem következett be egyúttal a felperesek fizetési késedelme, mert a felek a vételárhátralék pótlásának konkrét határidejéről nem állapodtak meg, ezért az elállási jog jogszerű gyakorlásához - megfelelő határidővel - fel kellett volna hívni a felpereseket a teljesítésre, aminek elmaradása folytán az elállás nem volt jogszerű.

A fagylaltgépeket a felperesek azzal adták át, hogy azok használatát a .../A/2-es hrsz. alatti ingatlan vételárába elszámolják, ezért ebből és a teljes vételár kifizetésének elismeréséről szóló nyilatkozatból eredően megállapítható, hogy a II.r. alperes viszontkeresettel érvényesíteni kívánt 300 000 forintos követelésének a gépek használata volt az ellenértéke, ezért az igénye megalapozatlan volt.

A peres felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A jogerős ítélet kiegészítette az elsőfokú bíróság által megállapítottakat azzal, hogy az alperesek, nyilatkozatuk megtétele előtt - a felperesek saját előadásából és B. L.-né tanúvallomásából kitűnően - többször felszólították a felpereseket a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlan vételárából esedékessé vált részlet megfizetésére. A tényállás kiegészítésére tekintettel téves volt az elsőfokú bíróság érdemi döntése, mert az alperesek azáltal, hogy a teljesítést szóban, többször követelték, azt esedékessé tették, ezzel a felperesek késedelme bekövetkezett, ennek folytán pedig jogosultak voltak elállási joguk gyakorlására.

Megjegyezte a másodfokú bíróság, hogy az alperesek előadása szerint a 300 000 forint kivételével a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanok vételára kifizetésre került, csak a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlan tekintetében vitatták a felperesek szerződésszerű teljesítését, helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság akkor, amikor a szerződéses kapcsolatokat összességükben vizsgálta. A .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanra létrejött szerződés tartalma is megerősítette azt, hogy az ingatlan vételára az azt terhelő hitel összegével egyezett meg.

A jogerős ítélettel szemben a felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet és kérték annak megváltoztatásával az elsőfokú bíróság ítéletének - részben megváltoztatott indokolással történő - helybenhagyását.

Indokaik szerint a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem következik, ezért iratellenes a jogerős ítéletnek az a megállapítása, amely szerint az alperesek többször felhívták a vevőket az esedékessé vált részletfizetési kötelezettségük teljesítésére. Az I.r. felperes csupán „további pénzek” követeléséről nyilatkozott és B. L.-né sem támasztotta alá azt, hogy a felhívás a perbeli ingatlan vételárára vonatkozott volna, 2007. áprilisában viszont még más ingatlanok adásvétele is folyamatban volt a felek között. A bizonyítékok az I.r. felperes felhívására irányultak, míg a II.r. felperessel szemben semmi nem került igazolásra, nem bizonyított továbbá, hogy az esetleges felszólítás milyen ingatlanra vonatkozott és milyen teljesítési határidőt szabott meg. A jogerős ítélet elfogadta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, de annak kiegészítése során a bizonyítékok felülmérlegelésével megsértette a Pp. bizonyításra vonatkozó szabályait.

Az eljáró bíróságok nem tettek eleget maradéktalanul indokolási kötelezettségüknek, megszegve ezzel a Pp. 206. §-ának (1) - (2) és 221. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat. Tévesen, csak az alperesek érdekében eljáró ügyvéd és egy rokon vallomása alapján állapították meg a .../A/3-as hrsz. alatti ingatlan vételárát, nem került értékelésre, hogy a felperesek hozzájárultak ezen ügyvéd meghallgatásához, míg az alperesek ezt a felperesek érdekkörében eljáró dr. H. L. vonatkozásában megtagadták. A vételárát tehát az okiratokban foglaltakkal szemben állapították meg, holott a szerződést készítő ügyvéd a levelében is ilyen vételáron ajánlotta fel az ingatlant megvételre és az OTP igazolás szerint az előszerződés megkötésekor a kölcsön hátraléka eltérő összeg, 5 215 971 forint volt.

Kizárólag az alperesek érdekkörébe tartozó rokonok tanúvallomása alapján került megállapításra az is, hogy a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlanra kifizetett összegeket a felperesek kérték a .../A/2-es hrsz. alatti vételárára átcsoportosítani. Figyelmen kívül hagyták továbbá az eljáró bíróságok azokat az okiratokat, amelyek szerint az alperesek a vételár kifizetését elismerték. A felperesek terhére nem róható fel, ha az okiratok mellett más módon nem tudják igazolni a vételár kifizetését, hiszen az okiratok éppen erre szolgálnak. Sérelmes számukra, hogy az indokolás szerint az „átcsoportosítás” szóbeli megállapodáson alapulhatott, holott ez kifejezetten az adásvételi szerződés tartalmi módosítását jelentette, amelyet ezért írásba kellett volna foglalni, enélkül ennek elfogadása jogszabálysértést valósít meg.

A vételár kifizetését nem kötelesek banki igazolással bizonyítani, az 1 860 000 forintról és 350 000 forintról szóló igazolás pedig annak ellenére nem került elfogadásra, hogy a befizetést igazoló bizonylatok a felperesek birtokában voltak. Ebben a körben az I.r. alperes előadása ellentétben állt a bank nyilatkozatával, mert a befizetéskor a befizető részéről nem kellett az aláírás. Álláspontjuk szerint a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanok vételárának kifizetése nem tartozik a per tárgyához, de ha ezek a bíróság álláspontja szerint összefüggenek, akkor az általuk a közös tulajdon megszüntetése körében kifizetett 2 000 000 forintos összeget is figyelembe kellett volna venni. Hivatkoztak arra is, hogy az alperesek jogi képviselője részére a másodfokú eljárás során megállapított ügyvédi munkadíj meghaladja a rendelet alapján meghatározható mértéket.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben vitatták a jogerős ítéletben megállapított tényállást. A felülvizsgálati eljárás során azonban általában nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének, erre csak a tényállás feltáratlan volta, vagy a mérlegelés körébe vont bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen, iratellenes, vagy logikai ellentmondásokat tartalmazó értékelése adhat alapot.

Az I.r. felperes személyes meghallgatása során olyan nyilatkozatot tett, amely szerint 2008. év elején - az elállásról szóló nyilatkozat megküldése előtt - az alperesek „további pénzeket” követeltek tőlük, ami alátámasztja a jogerős ítélet azon megállapítását, hogy az alperesek felszólították őket - tehát a II.r. felperest is - a pénztartozás teljesítésére. Az érdektelen B. L.-né tanúvallomása a felhívás tényét alátámasztotta és a tanú nyilatkozott 2008. februárjában történt felhívásról is. Figyelembe kellett venni ebben a körben azt is, hogy ekkor a felperesek a megállapított tényállás szerint csak a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlanra megkötött adásvételi szerződésből eredően tartoztak vételárral az alpereseknek, mert 2008. év elejére a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanok adásvétele már lezajlott és egyéb jogügylet a felek között nem merült fel. A tanúvallomás értelmében egyébként a „kocsma” vételáráról volt szó, ami a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlanak felel meg.

Az, hogy a másodfokú bíróság kiegészíti az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékokból egy kérdés vonatkozásában - hivatkozva e körben az elsőfokú bíróság megalapozatlan mérlegelésére - eltérő következtetéseket von le, nem valósít meg a részéről jogszabálysértést.

A .../A/3-as hrsz. alatti ingatlan vételára - a tanúvallomásokon kívül - maga az adásvételi szerződés szerint is az ingatlant terhelő hitel összegével egyezett meg. Ezt támasztja ugyanis alá a szerződés 4., 5., 6., 7. és 8. pontja, amelyek szerint az 5 400 000 forint vételár megfizetése oly módon történt, hogy a vevők a hitelt törlesztik - amelyre annak fennállta alatt csak és kizárólag ők kötelesek - és ha ennek nem tesznek eleget, a hitel felmondásából eredő jogkövetkezmények és többletkiadások is csak őket terhelik. A 8. pont rendelkezik arról is, hogy ha a hitelt egyösszegben kifizetik, akkor a felek haladéktalanul végleges szerződést kötnek, amelyben az eladók a teljes vételár kifizetését elismerik. A szerződés ilyen tartalmú szövegéből nem lehet olyan következtetésre jutni, hogy az 5 400 000 forint összegben felüli kölcsöntörlesztés elszámolható lenne az alperesek egyéb tartozásaira.

Az „átcsoportosítás” megtörténtét a tanúvallomásokon kívül az is alátámasztotta, hogy 2007. május 21. napjával a felek megkötötték a végleges adásvételi szerződéseket a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanokra, amelyek szerint azok vételára kifizetésre is került. Azért szolgál ez a tény bizonyítékkul, mert a felperesek maguk adták elő, hogy mikor és milyen összegeket fizettek ki a három ingatlanra az alpereseknek. Ebből a bank részére részletekben kifizetett 1 804 655 forint és 4 775 500 forint a már kifejtettek alapján a .../A/3-as hrsz. alatti ingatlan vételárát jelentette, így a .../A/2-es hrsz. alattira csak a 200 000 forint, valamint a fagylaltgépek ellenértéke kerülhet elszámolásra. A perben nem álló cég számlájára az I.r. alperes és V. Gy. által tett befizetésekről szóló igazolószelvények - a jogerős ítéletnek megfelelően - nem szolgálhatnak a felperesek vételárrészlete teljesítése bizonyítékkul. Egyéb kifizetéseket maguk a felperesek sem állítottak, tehát ha a .../A/2-es hrsz. alatti ingatlan 4 000 000 forintos vételára is kifizetésre került, az nem történhetett másként, mintha az alperesek előadásának megfelelően a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlanra kifizetett 3 500 000 forintot erre a célra használták fel. A felperesek tehát saját előadásukkal is megcáfolták azon hivatkozásukat, amely szerint a .../A/2-es és .../A/3-as ingatlanokra vonatkozó végleges adásvételi szerződések bizonyíthatják a vételárnak - a 3 500 000 forint „átcsoportosítása” nélküli - kifizetését, hiszen ők maguk sem nyilatkoztak más időpontokban történt kifizetésekről.

A jogerős ítélet nem állapított meg olyat, hogy a .../A/2-es és .../A/3-as hrsz. alatti ingatlanokra vonatkozó végleges adásvételi szerződésekben foglaltakkal szemben ezen ingatlanok vételára ne lenne kifizetve, éppen ez volt az oka a II.r. alperes viszontkeresete elutasításának. A felperesek viszont nem is hivatkoztak arra, hogy készpénzben bármikor, bármilyen összeget teljesítettek volna az alpereseknek és erre vonatkozóan átvételt igazoló okirat sem állt rendelkezésre.

A 2006. február 15-én létrejött adásvételi szerződés nem került módosításra azáltal, hogy a felek megállapodása szerint az addig kifizetett összegeket más célra számolják el. A felek szerződéses kötelezettségeiben semmilyen változás nem történt, azokat az ott leírtaknak megfelelően kellett teljesíteniük. Ha a foglaló az abban leírtakkal szemben nincs kifizetve, az csak az eladók részére jelenthet bizonyítási nehézséget az okirattal szemben, míg a következő vételárrészlet átvétele már nem volt része a szerződésnek.

Az elsőfokú bíróság helyes értékelése szerint nincs alapja az adásvételi szerződésnél korábban - 2004. augusztus 4-én - más tárgyban és más jogviszony alapján létrejött előszerződés folytán

az I.r. alperes és V. Gy. részére fizetett 2 000 000 forint elszámolására a II.r. alperesnek a .../A/2-es hrsz. alatti, vagy az I.r. alperesnek a .../A/1-es hrsz. alatti ingatlan után fizetendő vételárban.

A jogerős ítélet szerint a felperesek a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján pernyertességük, pervesztességük arányában kötelesek a perköltség megfizetésére, ezért nem kellett a teljes, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerinti ügyvédi munkadíjat megfizetniük. A kötelezett a rendelet 4/A. § (1) bekezdése szerint nem csak a munkadíj, hanem az azt terhelő ÁFA megfizetésére is köteles, ezért a 8 000 000 forintos pertárgyérték után megállapítható legmagasabb összegű, általános mértékű ügyvédi munkadíj áfával növelten az elsőfokú eljárás során 500 000 forint, míg a fellebbezési eljárásban 250 000 forint lehetett volna. Nem tévedett és nem volt jogszabálysértő tehát e vonatkozásban sem a jogerős határozat.

A kifejtettek értelmében nem volt megállapítható, hogy a jogerős ítéletben rögzített tényállás iratellenes lenne, vagy okszerűtlen következtetéseket tartalmazna, ezért a mérlegelés nem állt ellentétben a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltakkal, mindezek következtében nem volt lehetőség az alperesek által hivatkozottak alapján a bizonyítékok felülmérlegelésére. A felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdés alapján bizonyítás felvételének nincs helye, ezért a Legfelsőbb Bíróság a felperesek által csatolt iratokat nem tudta figyelembe venni. A Legfelsőbb Bíróság ezért - a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával - a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felpereseket az alperesek javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel arányosan megállapított - és a 4/A. § (1) bekezdése szerint ÁFA-val növelt összegű - ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Kötelezte továbbá a felpereseket az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazott 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése, valamint 15. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján az illetékeljegyzési joguk folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.

Budapest, 2010. március 30.

*Dr. Kollár Márta sk. a tanács elnöke, Tamáné dr. Nagy Erzsébet sk.
előadó bíró, dr. Wellmann György sk. bíró.*